

L'homilia dominical

11/03/2018 - Quart diumenge - Quaresma

2Cr 36,14-16.19-23

Ef 2,4-10

Jn 3,14-21

Foscors

El primer diumenge de quaresma vam contemplar Jesús al *desert*, com a *home* temptat pel diable. En el segon diumenge el vam contemplar a la *mntanya* com a *Fill molt estimat* per Déu, el seu Pare. El darrer diumenge el vam veure en el *temple de Jerusalem* proclamant-se com l'autèntic *temple de Déu*.

Avui Jesús en una conversa a la *foscors* de la nit, amb Nicodem ple de *foscors* i dubtes en la seva ment i en el seu cor. I al llarg d'aquesta conversa nocturna fem un salt, i Jesús ens fa contemplar-lo tot projectant-se *enlairat a la creu*, evocant la figura del llibre de l'èxode de la serp de bronze, també enlairada en mig del desert tot guarint les ferides de tots el que la miraven.

I la conversa entre Jesús i Nicodem esdevé *lluminosa* en aquella *foscors* de la nit i en aquella *foscors* de la ment i el cor de fariseu.

Mirada

La mirada a Jesús enlairat a la creu guareix i dona vida. No per un efecte d'una una mirada freda o encuriosida, ni per una mena de força màgica. La mirada a Jesús enlairat a la creu ha de ser una mirada que surt del cor, d'aquell que descobreix, que a la creu li ha portat tot un procés d'entrega amorosa a la missió del Pare en benefici de la humanitat.

Jesús mateix ho expressarà: "*Déu estima tant el món, que ha donat els seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en Ell, sinó que tinguin vida eterna*". L'amor de Déu a tots els homes i dones, a tots nosaltres, és tan gran que ha volgut identificar-se amb nosaltres, fent-se carn de la nostra carn, ossos dels nostres ossos.

Perdó

Per tant, la força guaridora ve de la força de l'amor de Déu. Transmet la vida d'amor de Déu. Jesús enlairat a la creu és, és per a nosaltres, la manifestació més clara de l'amor de Déu. A la creu hi ha l'amor que nosaltres, pel nostre egoisme, no vam voler veure, ni rebre ni viure. I aquest és el nostre pecat. Però l'amor de l'enlairat no deixa mai de ser ben viu. Per això el seu perdó està sempre a disposició de la mirada penedida del pecador.

Vida

Però la mirada a l'enlairat no solament perdona, sinó que dona vida, i vida per sempre. Per això sant Pau ha fet aquella afirmació tan rotunda i clara: "*És per gràcia que Déu ens ha salvat*". Amb Jesucrist ja hem ressuscitat! Assolir la vida eterna - segueix dient-nos san Pau- no és fruit de les nostres obres, sinó que és un do de Déu. El gran regal de Déu que, des de sempre, ens té preparat, i que Jesús, el fill de Déu encarnat ens ha vingut a prometre i mostrar, paradoxalment, a la creu, des de la creu i per la creu. De la creu surt la llum que dissipa les nostres foscors i que ens fa descobrir el gran amor de Déu.

Mirem, doncs, amb els ulls del cor i amb els ulls de la fe l'enlairat, perquè ens comuniqui el seu amor que perdona, i dona vida per sempre, vida de ressuscitats.

Celebrem-ho ara a l'eucaristia!

Francesc Xicoy, sj.

L'homilia dominical - www.pregaria.cat